۳۲۶۲

بسم الله الرحمن الرحيم

السلام عليكم يا اهل بيت النبوة

وموضع الرسالة ومختلف الملائكة

ومهبط الوحي ومعدن الرحمة وخزان

العلم ومنتهى الحلم واصول الكرم

وقادة الامم واولياء النعم وعناصر الابرار

ودعائم الاخيار وساسة العباد

الْعِبادِ وَاَرْكانَ الْبِلادِ وَاَبْوابَ

الْاِيمانِ وَاُمَناءَ الرَّحْمنِ وَسُلالَةَ

النَّبِيّينَ وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلينَ وَعِتْرَةَ

خِيَرَةِ رَبِّ الْعالَمينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ

اَلسَّلامُ عَلى اَئِمَّةِ الْهُدى وَمَصابيحِ الدُّجى

وَاَعْلامِ التُّقى وَذَوِي النُّهى وَاُولِي الْحِجى

وَكَهْفِ الْوَرى وَوَرَثَةِ الْاَنْبِياءِ

وَالْمَثَلِ الْاَعْلى وَالدَّعْوَةِ الْحُسْنى وَ

حُجَجِ اللهِ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَالْاُولى

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ

وَمَسَاكِنِ بَرَكَةِ اللهِ وَمَعَادِنِ حِكْمَةِ

اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللهِ

وَاَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللهِ

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ

اَلسَّلَامُ عَلَى الدُّعَاةِ اِلَى اللهِ وَالْاَدِلَّاءِ

عَلَى مَرْضَاتِ اللهِ وَالْمُسْتَقِرِّينَ فِي اَمْرِ اللهِ

وَالتَّامِّينَ فِي مَحَبَّةِ اللهِ وَالْمُخْلِصِينَ فِي

تَوْحِيدِ اللهِ وَالْمُظْهِرِينَ لِاَمْرِ اللهِ وَنَهْيِهِ

وَنَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمُكْرَمِينَ الَّذِينَ لَا
يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ
الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ وَالسَّادَةِ الْوُلَاةِ
وَالذَّادَةِ الْحُمَاةِ وَأَهْلِ الذِّكْرِ وَأُولِي
الْأَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللَّهِ وَخِيَرَتِهِ وَحِزْبِهِ
وَعَيْبَةِ عِلْمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا

شَهِدَ اللّٰهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ

مَلٰئِكَتُهُ وَاُولُوا الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ

لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ وَاَشْهَدُ

اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ وَرَسُوْلُهُ

الْمُرْتَضٰى اَرْسَلَهُ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ

الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهِ وَلَوْ

كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمُ

الْاَئِمَّةُ الرَّاشِدُوْنَ الْمَهْدِيُّوْنَ الْمَعْصُوْمُوْنَ

الْمُكَرَّمُوْنَ الْمُقَرَّبُوْنَ الْمُتَّقُوْنَ الصَّادِقُوْنَ

الصَّادِقُونَ المُصْطَفَوْنَ المُطِيعُونَ لِلّٰهِ

القَوَّامُونَ بِاَمْرِهِ العَامِلُونَ بِاِرَادَتِهِ الفَائِزُونَ

بِكَرَامَتِهِ اصْطَفَاكُمْ بِعِلْمِهِ

وَارْتَضَاكُمْ لِغَيْبِهِ وَاخْتَارَكُمْ

لِسِرِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَاَعَزَّكُمْ

بِهُدَاهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَانْتَجَبَكُمْ

لِنُورِهِ وَاَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ

خُلَفَاءَ فِي اَرْضِهِ وَحُجَجاً عَلَى بَرِيَّتِهِ وَاَنْصَاراً

لِدِينِهِ وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ

ومستودعاً لحكمته وتراجمة
لوحيه وأركاناً لتوحيده ومناراً في
بلاده وشهداء على خلقه وأعلاماً
لعباده وأدلاء على صراطه عصمكم
الله من الزلل وآمنكم من الفتن
وطهركم من الدنس وأذهب
عنكم الرجس وطهركم
تطهيراً فعظمتم جلاله وأكبرتم
شأنه ومجدتم كرمه وأدمتم ذكره

ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ مِيثَاقَهُ وَاَحْكَمْتُمْ
عَقْدَ طَاعَتِهِ وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَ
الْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ اِلٰى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَذَلْتُمْ اَنْفُسَكُمْ
فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ عَلٰى مَا اَصَابَكُمْ
فِي جَنْبِهِ وَاَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ
الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللّٰهِ حَقَّ
جِهَادِهِ حَتّٰى اَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّنْتُمْ

فرائضه واقمتم حدوده ونشرتم شرائع
احكامه وسننتم سنته وصرتم
في ذلك منه الى الرضا وسلمتم له
القضاء وصدقتم من رسله من مضى
فالراغب عنكم مارق واللازم لكم
لاحق والمقصر في حقكم زاهق والحق معكم
وفيكم ومنكم واليكم
وانتم اهله ومعدنه وميراث النبوة
عندكم واياب الخلق اليكم و

وحسابهم عليكم وفصل الخطاب

عندكم وآيات الله لديكم

وعزائمه فيكم ونوره وبرهانه عندكم

وأمره إليكم من والاكم فقد

والى الله ومن عاداكم فقد عادى الله

ومن احبكم فقد احب الله ومن ابغضكم فقد ابغض الله

ومن اعتصم بكم فقد اعتصم بالله انتم

السبيل الأعظم والصراط الأقوم

وشهداء دار الفناء وشفعاء دار البقاء

والرحمة الموصولة والآية المخزونة والأمانة
المحفوظة والباب المبتلى به الناس من
أتاكم فقد نجى ومن لم يأتكم
فقد هلك إلى الله تدعون وعليه
تدلون وبه تؤمنون وله تسلمون و
بأمره تعملون وإلى سبيله ترشدون
وبقوله تحكمون سعد والله من والاكم
وهلك من عاداكم وخاب من
جحدكم وضل من فارقكم و

وَفَازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَاَمِنَ مَنْ لَجَاَ

اِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَ

هُدِيَ مَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ مَنِ اتَّبَعَكُمْ

فَالْجَنَّةُ مَاْوٰيهُ وَمَنْ خَالَفَكُمْ فَالنَّارُ

مَثْوٰيهُ وَمَنْ جَحَدَكُمْ كَافِرٌ وَمَنْ حَارَبَكُمْ

مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِيْ اَسْفَلِ

دَرَكٍ مِنَ الْجَحِيمِ اَشْهَدُ اَنَّ هٰذَا سَابِقٌ لَكُمْ

فِيمَا مَضٰى وَجَارٍ لَكُمْ فِيْ مَا بَقِيَ وَ

اَنَّ اَرْوَاحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ

واحدة طابت وطهرت بعضها من بعض
خلقكم الله انوارا فجعلكم بعرشه
محدقين حتى منّ علينا بكم فجعلكم في
بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها
وجعل صلواتنا عليكم وما خصنا به
من ولايتكم طيبا لخلقنا وطهارة
لانفسنا وتزكية لنا وكفارة
لذنوبنا فكنا عنده مسلمين بفضلكم
ومعروفين بتصديقنا اياكم فبلغ الله بكم

بِكُمْ اَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ وَاَعْلَى
مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَاَرْفَعَ دَرَجَاتِ
الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ وَلَا يَسْبِقُهُ
سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي اِدْرَاكِهِ طَامِعٌ
حَتَّى لَا يَبْقَى مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ
وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ
وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ
وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا
شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ

شَهِيدًا لِأَعْرِفَهُمْ جَلَالَةَ أَمْرِكُمْ

وَعِظَمَ خَطَرِكُمْ وَكِبَرَ شَأْنِكُمْ

وَتَمَامَ نُورِكُمْ وَصِدْقَ مَقَاعِدِكُمْ

وَثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ

وَمَنْزِلَتَكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتَكُمْ

عَلَيْهِ وَخَاصَّتَكُمْ لَدَيْهِ وَقُرْبَ

مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَأَهْلِي

وَمَالِي وَأُسْرَتِي أُشْهِدُ اللّٰهَ وَأُشْهِدُكُمْ

أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا آمَنْتُمْ بِهِ

بِهِ كافِرٌ بِعَدُوِّكُمْ وَبِما كَفَرْتُمْ

بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِكُمْ وَبِضَلالَةِ

مَنْ خالَفَكُمْ مُوالٍ لَكُمْ وَلِأَوْلِيائِكُمْ

مُبْغِضٌ لِأَعْدائِكُمْ وَمُعادٍ لَهُمْ سِلْمٌ

لِمَنْ سالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكُمْ

مُحَقِّقٌ لِما حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِما أَبْطَلْتُمْ مُطيعٌ لَكُمْ

عارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ

لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ

بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيابِكُمْ مُصَدِّقٌ

برجعتكم منتظر لامركم مرتقب

لدولتكم آخذ بقولكم عامل بامركم

مستجير بكم زائر لكم عائذ بكم

لائذ بقبوركم مستشفع الى الله عز وجل

بكم ومتقرب بكم اليه و

مقدمكم امام طلبتي وحوائجي

وارادتي في كل احوالي واموري مؤمن

بسركم وعلانيتكم وشاهدكم

وغائبكم واولكم وآخركم

ومفوّض في ذلك كلّه إليكم ومسلّم

فيه معكم وقلبي لكم مسلّم

ورأيي لكم تبع ونصرتي لكم معدّة

حتّى يحيي الله تعالى دينه بكم

ويردّكم في أيّامه ويظهركم

لعدله ويمكّنكم في أرضه فمعكم

معكم لا مع عدوّكم آمنت

بكم وتولّيت آخركم بما

تولّيت به أوّلكم وبرئت إلى الله

عَزَّ وَجَلَّ مِنْ اَعْدَآئِكُمْ وَمِنَ الْجِبْتِ
وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِينِ وَحِزْبِهِمُ
الظَّالِمِينَ لَكُمْ وَالْجَاحِدِينَ لِحَقِّكُمْ
وَالْمَارِقِينَ مِنْ وِلَايَتِكُمْ وَالْغَاصِبِينَ لِاِرْثِكُمْ
وَالشَّاكِّينَ فِيكُمْ وَالْمُنْحَرِفِينَ عَنْكُمْ
وَمِنْ كُلِّ وَلِيجَةٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ
مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنَ الْاَئِمَّةِ الَّذِينَ
يَدْعُونَ اِلَى النَّارِ فَثَبَّتَنِيَ اللّٰهُ اَبَدًا
مَا حَيِيتُ عَلَى مُوَالَاتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ

وَمَحَبَّتِكُمْ وَدِينِكُمْ وَوَفَّقَنِي
لِطَاعَتِكُمْ وَرَزَقَنِي شَفَاعَتَكُمْ
وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيكُمْ التَّابِعِينَ
لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يَقْتَصُّ
آثَارَكُمْ وَيَسْلُكُ سَبِيلَكُمْ وَ
يَهْتَدِي بِهُدِيكُمْ وَيُحْشَرُ
فِي زُمْرَتِكُمْ وَيَكِرُّ فِي رَجْعَتِكُمْ
وَيُمَلَّكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُشَرَّفُ فِي
عَافِيَتِكُمْ وَيُمَكَّنُ فِي أَيَّامِكُمْ

وَتَقِرُّ عَيْنُهُ غَدًا بِرُؤْيَتِكُمْ بِأَبِي أَنْتُمْ

وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ

اللهَ بَدَءَ بِكُمْ وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ

عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ

مَوَالِيَّ لَا أُحْصِي ثَنَاءَكُمْ وَلَا أَبْلُغُ

مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمِنَ الْوَصْفِ

قَدْرَكُمْ وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهُدَاةُ

الْجَبَّارِ وَحُجَجُ الْأَبْرَارِ بِكُمْ فَتَحَ اللهُ وَبِكُمْ

وَبِكُمْ يَخْتِمُ وَبِكُمْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ

الغَيثَ وَبِكُم يُمسِكُ السَّمَاءَ اَن تَقَعَ
عَلَى الأَرضِ اِلّا بِاِذنِهِ وَبِكُم يُنَفِّسُ الهَمَّ
وَيَكشِفُ الضُّرَّ وَعِندَكُم
مَا نَزَلَت بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَت بِهِ مَلٰئِكَتُهُ
وَاِلَى جَدِّكُم بُعِثَ الرُّوحُ الأَمِينُ اٰتٰيكُمُ
اللهُ مَا لَم يُؤتِ اَحَدًا مِنَ العَالَمِينَ طَأطَأَ
كُلُّ شَرِيفٍ لِشَرَفِكُم وَبَخَعَ
كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطَاعَتِكُم وَخَضَعَ
كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضلِكُم وَذَلَّ

كل شيء لكم واشرقت الارض بنوركم
وفاز الفائزون بولايتكم بكم
يسلك الى الرضوان وعلى من جحد ولايتكم
غضب الرحمن بابي انتم ونفسي واهلي
ومالي ذكركم في الذاكرين
واسمائكم في الاسماء واجسادكم في
وارواحكم في الارواح وانفسكم
وانفسكم في النفوس وآثاركم
في الآثار وقبوركم في القبور

فما أحلى أسمائكم وأكرم أنفسكم
وأعظم شأنكم وأجل خطركم وأوفى
عهدكم وأصدق وعدكم
كلامكم نور وأمركم رشد
ووصيتكم التقوى وفعلكم
الخير وعادتكم الإحسان وسجيتكم
الكرم وشأنكم الحق والصدق
والرفق وقولكم حكم وحتم ورأيكم
علم وحلم وحزم إن ذكر الخير كنتم

أوّله وأصله وفرعه ومعدنه ومأويه و
منتهاه بأبي أنتم وأمّي ونفسي كيف أصف
حسن ثنائكم وأحصي جميل
بلائكم وبكم أخرجنا الله من الذلّ
وفرّج عنّا غمرات الكروب وأنقذنا
بكم عن شفا جرف الهلكات ومن
النار بأبي أنتم وأمّي ونفسي بموالاتكم علّمنا
الله معالم ديننا وأصلح ما كان
فسد من دنيانا وبموالاتكم تمّت

النعمة

الكلمة وعظمت وائتلفت الفرقة

وبموالاتكم تقبل الطاعة المفترضة

ولكم المودة الواجبة والدرجات

الرفيعة والمقام المحمود عند الله

عز وجل والجاه العظيم والشأن الكبير

والشفاعة المقبولة ربنا آمنا بما أنزلت

واتبعنا الرسول فاكتبنا مع الشاهدين

ربنا لا تزغ قلوبنا بعد إذ هديتنا

وهب لنا من لدنك رحمة إنك

انت الوهاب سبحان ربنا ان كان
وعد ربنا لمفعولا يا ولي الله ان بيني وبين
الله ذنوبا لا ياتي عليها الا رضاكم
فبحق من ائتمنكم على سره واسترعاكم
امر خلقه وقرن طاعتكم بطاعته
لما استوهبتم ذنوبي وكنتم شفعائي
فاني لكم مطيع من اطاعكم
فقد اطاع الله ومن عصاكم
فقد عصى الله ومن احبكم

فَقَدْ اَحَبَّ اللهَ وَمَنْ اَبْغَضَكُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ

اللهَ اَللّٰهُمَّ اِنّى لَوْ وَجَدْتُ شُفَعاءَ

اَقْرَبَ اِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ

بَيْتِهِ الْاَخْيارِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرارِ لَجَعَلْتُهُمْ

فَبِحَقِّهِمِ الَّذى اَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَيْكَ

اَسْئَلُكَ اَنْ تُدْخِلَنى فى جُمْلَةِ الْعارِفينَ

بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفى زُمْرَةِ الْمَرْحُومينَ

بِشَفاعَتِهِمْ اِنَّكَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ

وَصَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ

وَسَلَّمَ تَسْلِيماً كَثِيراً وَحَسْبُنَا اللّٰهُ

وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

دعای مجربی است که خوانده میشود در وقت تنگی کار و مقام ترس و بیم

و خوانده نمی شود در مهمی مگر آنکه برمی آورد خداوند متعال حاجت

اورا و آن دعا این است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْأَمْرِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ التَّدْبِيرِ

السلام علیک یا صاحب المرئی و

المسمع السلام علیک یا مولانا السلام

علیک ایها الامام المنتظر السلام

ایها القائم المهدی السلام علیک

ایها الخلف الصالح للائمة الطاهرین

المعصومین المطهرین السلام علیک

یا امام المتقین السلام یا امام المسلمین

السلام علیک یا ولی الله السلام

السلام علیک یا خلیفة رسول الله

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا بِضْعَةَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا جَادَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا غَوْثَ الْمَلْهُوفِينَ اَلسَّلامُ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَوْنَ الْمَظْلُومِينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا قُطْبَ الْعَالَمِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا اِمَامَ الْمَسِيحِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا عَدِيلَ الْحَجَرِ
اَدْرِكْنِي اَدْرِكْنِي اَدْرِكْنِي اَغِثْنِي وَ
لَا تُعِنْ عَلَيَّ وَانْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ

عَلِیّ کُنْ مَعِی وَلَا تُفَارِقْنِی تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّٰهِ شَأْنًا

مُصَلِّیًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ

یاری میجویم بنام خداوند بخشاینده مهربان

ای اسم تو حادث تو از ذات قدیم مذکور در ابتدای قرآن کریم

خود را بنشان تو بیاییم نشان ای انکه توئی اله و رحمن و رحیم

یَا مَنْ دَلَعَ لِسَانَ الصَّبَاحِ بِنُطْقِ تَبَلُّجِهِ

ای آنکسیکه بیرون آورد زبان صباح را بگفتار روشنیهای آن

ای رقص کنان چو ذره بهر خورشید مهر تو ضیابخش دل اهل امید

تاریک نشان شب جهان را لطف زبان صبح در داد نوید

وَسَرَّحَ قِطَعَ اللَّیْلِ الْمُظْلِمِ بِغَیَاهِبِ تَلَجْلُجِهِ

و فرستاد پارهای شب را که تاریک است بتاریکیهای تردد آن

ای آنکه شب تیره فرستی بعدم
وز صبح کنی روی جهان را خرم

ای کز صفات تو جمالست و جلال
وز فیض تو هست نور و ظلمت باهم

وَاَتقَنَ صُنعَ الفَلَکِ الدَّوّارِ فی مَقادیرِ تَبَرُّجِه

و آراسته او آفرینش گردش کواکب را در اندازهای آراستگی ان

ای آنکه ز بهر خاطر اهل نظر
افراخته این گنبد اعلی منظر

ای صنع تو داده چرخ را زینت و فر
آراسته چون افسر شاهان گوهر

وَشَعشَعَ ضِیاءَ الشَّمسِ بِنُورِ تَأَجُّجِه

و لمعه افروزاند روشنی آفتاب را بروشن افروختن و تابنده گشتن ان

ای چهره مهر شعشعانی از تو
ای نور چراغ آسمانی از تو

افروخته زبانه شمع سپهر
ای نور وجود کن فکانی از تو

یا مَن دَلَّ عَلی ذاتِه بِذاتِه

ای کسی که دلالت نمود به ذات خویش بذات خویش

ای آنکه خودش راهبر بندۀ خویش
دانش بخودش راه نماینده خویش

خورشید دلیل ذات خود هست مدام
ای از تو شعاع مهر تابنده خویش

وَتَنَزَّهَ عَن مُجانَسَةِ مَخلُوقاتِه

و دور و پاک است از هم جنسی آفریدگان

[illegible]

وَجَلَّ عَنْ مُلَائَمَةِ كَيْفِيَّاتِهِ يَا مَنْ قَرُبَ

و بزرگوار است از فراهم آوردن چگونگیهایش ای آنکه نزدیک است

ای آنکه جلیلی و علی و عظیم — بی چون و چگونه تویی رب کریم

ما حادث و ذات تو قدیم و ازلی — هرگز نتوان بکنه ذات رسیم

مِنْ خَوَاطِرِ الظُّنُونِ وَبَعُدَ عَنْ

از گذرگاههای ظنون (گمانها) و دور است از

ای دل بغم عشق تو وابسته شده — چون گوی بچوگان تو پر بسته شده

مُلَاحَظَةِ الْعُيُونِ وَعَلِمَ بِمَا كَانَ

نگران شدن چشمها و داناست بآن چه میباشد

چون دیدن رویت نبود حد کسی — هر کس بگمانی ز تو خرسنده شده

قَبْلَ أَنْ يَكُونَ يَا مَنْ أَرْقَدَنِي فِي مِهَادِ

پیش از آنکه شود ای کسیکه خوابانید مرا در بستر

ای علم تو از ازل هویدا بوده — بر وجه اتم محیط اشیا بوده

در علم تو کائنات مقدس ز زمان — هم رنگ هم است بوده و نبود

أَمْنِهِ وَأَمَانِهِ وَأَيْقَظَنِي إِلَى مَا مَنَحَنِي بِهِ

امنش و امانش و بیدار کرد مرا بر آنچه بخشید بمن

مِن مَنِّهِ وَاِحسانِهِ وَكَفَّ اَكُفَّ السُّوءِ

از عطاهای بسیار و نیکیها بشر را و باز داشت دستهای بد را

ای آنکه ز خواب غفلت آگاهم کرد
نوری ز کمال خویش همراهم کرد

گر جان ز همش بگذرد از لطف کرامت
کاحسان و عطا برق دلخواهم کرد

عَنّی بِیَدِهِ وَسُلطانِهِ صَلِّ اللّهُمَّ عَلَی

از من بدست توانای خود و پادشاهی خود رحمت فرست بار خدایا بر

ای آنکه مرا سلطنتش داده پناه
در حال حرم از چشم عطا کرده نگاه

چون راه نما در شب ظلمانی جهل
خورشید جمال او بود در همه گاه

الدَّلیلِ اِلَیکَ فِی اللَّیلِ الاَلیَلِ وَ

راه نماینده بسوی تو در شب تار و

از رحمت خود افاضه کن فیض و جمال
بر روح نبی رهبر و فرخنده خصال

چون راهنما در شب ظلمانی جهل
خورشید جمال تو بود در همه حال

الماسِكِ مِن اَسبابِكَ بِحَبلِ الشَّرَفِ الاَطوَلِ

آنکه چنگ زننده است از سببهایت بریسمان شرف بلندتر

آن گزین دستگیری کل امم
بر آویخته از اوج عطا حبل کرم

خود هم که جهان بهر وی آمد ز عدم
در آن میوه حق مثمر

وَالنّاصِعِ الحَسَبِ فی ذِروَةِ الکاهِلِ الاَعبَلِ

آنکه خالص و پاک است حسبش در بلندی میانه فربه

الأعمالِ والثابتِ القدمِ على زحالیفها

لغزش گاه ... بر پایش ثابت است و آن کسی

فی الزمنِ الأوّلِ وعلى آلهِ الأخیارِ

در روزگار نخست و بر آل او که بهترینند

المصطفین الأبرارِ وافتح اللهمّ

برگزیدگان نیکوکارانند و بگشا بار خدایا

لنا مصاریعَ الصباحِ بمفاتیحِ الرحمةِ

برای ما درهای صبح را بکلیدهای رحمت

والفلاحِ والبسنا اللهمّ من افضلِ

و رستگاری و فیروزی و بپوشان ما را بار خدایا از فاضلترین

خِلَعَ الْهِدايَةِ وَالصَّلاحِ وَاغْرِسِ اللّٰهُمَّ

خلعتهای هدایت و صلاح و بنشان بار خدایا

لِعَظَمَتِكَ في شِرْبِ جَناني يَنابيعَ الْخُشُوعِ

از برای بزرگواریت در آبخور دلم چشمه‌های زاری

وَاَجْرِ اللّٰهُمَّ لِهَيْبَتِكَ مِنْ آماقي زَفَراتِ

و روان گردان بار خدایا از ترس حرمت از گوشه‌های چشم نهر آب

الدُّمُوعِ وَاَدِّبِ اللّٰهُمَّ نَزَقَ الْخُرْقِ مِنّي

اشکها و ادب بنما بار خدا سبکی و شتاب زدگی نادانی مرا

بِاَزِمَّةِ الْقُنُوعِ اِلٰهي اِنْ لَمْ تَبْتَدِئْني

بمهارهای قناعت و خرسندی بار خدا اگر بیشی نگرفت الرحمة

الرَّحمةَ مِنكَ بحُسنِ التوفيقِ فمَنِ السالكُ

بخشش از تو بنکوی توفیق پس کیست راه رونده

بي اِليكَ في واضحِ الطريقِ وانْ اَسلمتَني

مرا بسوی تو در راه روشن واگر واگذاری مرا

اَناتَكَ لِقائدِ الاَملِ والمُنى فمَنِ المُقيلُ

حلم تو از بارکش نده امید و آرزو پس کیست عفو کننده

عثراتي مِن كبواتِ الهوى واِنْ

لغزشهای مرا از بروی در افتادنهای هوس وخواهش و اگر

خذلني نصرُكَ عِندَ مُحاربةِ النفسِ و

فرو گذارد مرا یاری تو در گاه جنگ کردن بنفس

وَالشَّيْطَانِ فَقَدْ وَكَلَنِي خِذْلَانُكَ إِلَى

و شیطان پس بتحقیق که واگذار کرده مرا فرو گذاشتن تو بسوی

حَيْثُ النَّصَبِ وَالْحِرْمَانِ إِلٰهِي أَتَرَانِي

بجای بهره که و بی نصیبی الهی آیا می‌بینی مرا

آتَيْتُكَ إِلَّا مِنْ حَيْثُ الْآمَالِ أَمْ عَلِقْتُ

که آمدم تو را مگر از جهت امیدها یا بر بستم

آیا بینی که من روم بدرگاهی یا آنکه زدم دست در اسباب وجاهی

سوی تو مگر آبروی گاهی الا هنگام هجر و بی آرامی

حین

بِأَطْرَافِ حِبَالِكَ إِلَّا أَبَاعَدَتْنِي ذُنُوبِي

بطرفهای ریسمانت مگر هنگامی که دور کرد مرا گناهانم

بد راه است نفس مرد زیرا

داخره از نفس بدو دانی

از دست زبان نفس خود در لطف

از دل دیده کشته در دام هوا

عَنْ دَارِ الْوِصَالِ فَبِئْسَ الْمَطِيَّةُ الَّتِي امْتَطَتْ

از سرای پیوستن تو پس بد مرکبی است آنچه سوار شد

نفسی

نفس من

نفسی من هواها فویلها لما سولت ظنونها ومناها

نفس من ... از هر سهای نفس پس زبان در از جهل انکه زینت ساده دانسته هوس و آرزو

وتبا لجرائها علی سیدها ومولیها الهی قرعت

و زیان باد بر آن دلیری ... بر آقا ... و مولی ... الهی کوبیدم

بدراه است نفس ما از اهرمن ... واحسرت از این نفس من دو اجب

از دست این نفس چه واه اسفا ... زانکه که دلیر گشته بر امر خدا

باب رحمتک بید رجائی وهربت الیک

در باب رحمت تو را بدست امیدم و گریختم بسوی تو

زیراکه رحیمی و کریمی و حمید ... سوی تو گریزان شدم از نفس و هوا

بر در که رحمت زدم دست امید ... دست من و دامان تو ای رب مجید

لاجیا من فرط اهوائی وعلقت باطراف

در حالتیکه پناه آورنده‌ام از بسیاری هوسهایم و آویختم بطرفهای

ای آنکه رحیمی و کریمی و حمید ... بر در که رحمت زدم دست امید

حبالک اناملی ولائی فاصفح اللهم عما

ریسمانهایت انگشتان دوستیم را پس درگذر خدایا از آنکه

سوی تو گریزان شدم از نفس و هوا ... دست من و دامان تو ای رب مجید

أَجْرَمْتُهُ مِنْ زَلَلِي وَخَطَائِي وَأَقِلْنِي اللّٰهُمَّ مِنْ

بگردادم اورا از لغزشم و خطایم و عفو کن بار خدایا از

صَرْعَةِ رِدَائِي فَإِنَّكَ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَ

افتادن بلا که شده ام پس بدرستیکه تو آقای منی و مولا و خواجه

مُعْتَمَدِي وَرَجَائِي وَغَايَةُ مُنَايَ فِي مُنْقَلَبِي

و تکیه گاه من و امیدگاه منی و منتهای آرزوی منی در بازگشتم

مولای کریمی و حمیدی و مجید — ای غایت آرزوی من در دو سرا

آقای منی و تکیه گاهی و امید — دارم ز تو امید بهشت جاوید

وَمَثْوَايَ إِلٰهِي كَيْفَ تَطْرُدُ مِسْكِيناً

و جایگاه هستم ای خدای من چگونه دور کنی مسکینی را

الْتَجَأَ إِلَيْكَ مِنَ الذُّنُوبِ هَارِباً أَمْ كَيْفَ

که پناه آورده است بتو از گناهان در حالتیکه گریزنده است یا چگونه

نجيبُ مسترشدًا قصدَ الى جنابك ساعيا

بی بهره سازی طلب کنندۀ راه حق را که آهنگ جانب تو کرده شتابان

با آنکه تو بی بهره چسان خواهی ساخت / آهنگ جناب تو نمود از سر سعی

از آنکه تو را بوصف از تار شناخت / تا از که بدرگه تو حرز اندوخت

اَم كيفَ تطرد ظمآنًا وردَ الى حياضك

یا چگونه دور کنی تشنه را که آمده باشد بجانب حوضهایت

حاشا که کسی بدر در آن فیض و کمال / بحر کرمت بر است بی نقص و زوال

با آنکه تو را است حوضها مالامال / در تنگی روزگار دور ... سال

شاربًا كلّا وحياضك مترعةٌ فى ضنك

در حالیکه آب نوشنده نه خالی است و حال آنکه حوضهای تو پر است در وقت تنگی

المحولِ وبابك مفتوحٌ للطالب والوغولِ

خشک سالی و در تو گشاده است از برای جوینده و درآمدن

هرگز نبود ز درگاه ... / از لطف و فیض ... بجای

دروازه لطف تو دایم باز / از بهر دل خسته ... باز

والوغولِ وانتَ غايةُ السؤلِ ونهاية

و تو منتهای مطلب و نهایت

تو غایت مطلبی و امید دراز که ... سرگشته ...

المأمول الهي هذه ازمة نفسي قد عقلتها بعقال

امید داشته شده ای خدای من این مهارهای نفس منست که بسته ام ازرا به بندهای

مشيتك وهذه اعباء ذنوبي قد درأتها

خواست تو و این بارهای سنگین نافرمانیهای منست دفعش کردم

برحمتك وهذه اهوائي المضلة وكلتها

برحمت تو و اینها هوسهای گمراه کننده منست واگذاشتمش

الى جناب لطفك فاجعل اللهم صباحي

بسوی آستانه لطفت پس گردان ای خدا صباح مرا

هذا نازلا على بضياء الهدى والسلامة في الدين

این صباح فرود آینده بر من بروشنی هدایت و سلامت در دین

والدنيا ومسائي جنة من كيد العدى ووقاية

و در دنیا و شام مرا سپری از بهر مکر دشمنان و نگهبان

اگر زکرم شام مرا کنی سپری
بر من نرسد ز کید دشمن اثری
در مهلکه هوای نفسم مگذار
مگذار مرا بنفس خود بادگری

من مرديات الهوى انك على ما تشاء تؤتي

از هلکات هوا بتحقیق تو توانائی بر آنچه میخواهی میدهی

الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ

پادشاهی را بکسیکه میخواهی و میگیری پادشاهی را از هر کسیکه میخواهی و عزت میدهی

مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ

هر کرا که میخواهی و خوار میکنی تو هر کس را که میخواهی بدست تو است خیر بدرستیکه تو بر

ای حشمت ملک و ملک داری از تو — در اهل وفا عزت و یاری از تو

فیض ا جهان تحتی ساری از تو — بر اهل جفا ذلت و خواری از تو

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ

همه چیز قادر هستی در آوری شب را در روز

آنی که ز هستی بهمه شاه — بر هر چیز توئی توانا ای دوست

در دست تو است خیرها یا الله — در خشم کنی [illegible]

وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ

و در آوری تو روز را در شب و بیرون آوری زنده را از

گاهی شب را درآوری اندر روز — که زنده ز مرده آری و گه بر عکس

گه روز شب تاریک کنی روز افروز — ای بوده [illegible]

الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ

مرده و بیرون آوری مرده را از زنده و روزی دهی

مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ

هر كه را خواهى بى حساب نيست خدائى مگر تو

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَنْ ذَا يَعْلَمُ

منزه ميباشى بار خدايا وحمد ميكنم ترا كى است كه بداند

قُدْرَتَكَ فَلَا يَخَافُكَ وَمَنْ ذَا يَعْلَمُ مَا أَنْتَ

توانائى ترا پس نترسد از تو وكى است كه بداند چيستى تو

فَلَا يَهَابُكَ أَلَّفْتَ بِقُدْرَتِكَ الْفِرَقَ

بى خوف نكند از تو دوست گردانيدى بقدرتت گروه ها را

اى بر همه لطف واحسان از تو
اى الفت فرقه پريشان از تو
اى قائل اصباح ودلالة صبح
اى طلعت رب بصبح روشن از تو

وَفَلَقْتَ بِرَحْمَتِكَ الْفَلَقَ وَأَنَرْتَ بِكَرَمِكَ

وشكافتى برحمت خود دانه را وروشن گردانيدى بكرمت

دياجى

دياجي الغسق وانهرت المياه من الصم

سیاهی شبهای ظلمانی را و روان گردانیدی آبها را از سنگهای

الصياخيد عذبا واجاجا وانزلت من

صلب شیرین و تلخ و فرو فرستادی از

المعصرات ماء ثجاجا وجعلت الشمس و

ابرهای فشرده آب ریزنده و گردانیدی تو آفتاب و

القمر للبرية سراجا وهاجا من غير ان

ماه را برای آفریدگان چراغ افروخته بی آنکه

تمارس في ما ابتدأت به لغوبا ولا علاجا

کوشش نمائی در آنچه آغاز کردی بآن درماندگی و نه علاج

[illegible]

فيا من توحد بالعز والبقاء وقهر عباده

پس ای کسیکه یگانه بوده در عزت و پایندگی و مقهور ساخته بندگان

بالموت والفناء صل على محمد وآله الاتقياء

بمرگ و نیستی

[illegible]

واستمع ندائی واستجب دعائی وحقق
وبشنو آواز مرا و اجابت برسان دعای مرا و راست گردان

بفضلك املی ورجائی یا خیر من دعی لکشف
بفضل خودت آرزوی مرا و امید مرا ای بهترین کسیکه خوانده شده از برای دفع

الضر والمأمول لکل عسر ویسر بك
ضرر و آرزو برده شده از برای هر دشوار و آسان به تو

انزلت حاجتی فلا تردنی من سنی مواهبك
فرود آورده ام حاجت خود را پس بازمگردان مرا از بلند رتبه بخششهایت

خائبا یا کریم یا کریم برحمتك یا ارحم
ناامید ای کرم دارنده ای کریم به حق رحمت ای رحم کننده ترین

الراحمین وصلی الله علی سیدنا محمد
رحم کنندگان و درود فرستد خدا بر خواجه و آقای ما محمد

واله الطاهرین
و آل او که پاکانند

دعائیکه در سجده باید خواند

الهی قلبی محجوب ونفسی معیوب وعقلی

مَغْلُوبٌ وَهَوَائِى غَالِبٌ وَطَاعَتِى
قَلِيلٌ وَمَعْصِيَتِى كَثِيرٌ وَلِسَانِى مُقِرٌّ
بِالذُّنُوبِ فَكَيْفَ حِيلَتِى يَا عَلَّامُ
الْغُيُوبِ وَيَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ وَيَا غَفَّارَ
الذُّنُوبِ اِغْفِرْ لِى ذُنُوبِى كُلَّهَا يَا غَفَّارُ
يَا غَفَّارُ يَا غَفَّارُ يَا شَدِيدَ الْعِقَابِ
يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ اِقْضِ
حَاجَتِى بِحَقِّ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ وَالنَّبِىِّ
الْكَرِيمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

وآله اجمعین الطیبین الطاهرین

حسب خواهش جناب فضایل و فواضل اکتساب حقایق

و معارف نصاب سلالة الاطیاب شریعتمآب نور چشم علم و اعز الاحباب

آقا ملا رضا حفظه الله تعالی عن المکاره والآفات بحق محمد و آله الاطهار

فی شهر شعبان المعظم (۱۳۲۳) وانا الجانی ابن آقا حسینعلی [illegible] العلما و [illegible] محمد

ص ۸۰

ط ۲۱

ص ۱۴

س ۹

شما
قفس